

Vergoedingsrechten met beleggingsleer: negeren voor IB-heffing

24 april 2013

Per 1 januari 2012 is het huwelijksvermogensrecht ingrijpend gewijzigd. Een van de meest opmerkelijke aanpassingen betreft de invoering van de beleggingsleer voor vergoedingsrechten. Zie ook BelastingBelangen, februari 2012: [Nieuw huwelijksvermogensrecht](#). Financiën heeft recent bij besluit goedgekeurd dat de vergoedingsrechten geen gevolgen hebben voor de heffing van inkomstenbelasting. Voorwaarde is wel dat beide echtgenoten er dan ook van uitgaan dat door de vergoedingsrechten geen fiscaal relevant belang overgaat.

De invoering van de beleggingsleer voor vergoedingsrechten – als onderdeel van het per 1 januari 2012 vernieuwde huwelijksvermogensrecht – kan ingrijpende fiscale gevolgen hebben. Als de ene echtgenoot het vermogen van de andere echtgenoot gebruikt om een goed te kopen dat tot zijn vermogen gaat behoren – of om een schuld af te lossen die hij eerder is aangegaan om dat goed te kopen – krijgt die andere echtgenoot een vordering, een vergoedingsrecht. Die vordering draagt geen rente (meer), het vergoedingsrecht – zo bepaalt de wet – ‘belooft een gedeelte van de waarde van het goed op het tijdstip waarop de vergoeding wordt voldaan’. Ofwel de echtgenoot/schuldeiser heeft geen nominale vordering met een recht-toe, recht-aan rentevergoeding, maar een aan de waarde van het goed gekoppelde verbintenisrechtelijke aanspraak jegens de andere echtgenoot. Die aanspraak is een vorm van economische eigendom, en dat kan verstrekkende fiscale gevolgen hebben.

Een voorbeeld om dat te verduidelijken.

Een ondernemer met een eenmanszaak is op huwelijkse voorwaarden getrouwd. Zijn onderneming heeft dringend werkkapitaal nodig. De bank is niet bereid hem krediet te verschaffen, maar de – welgestelde – vrouw van de ondernemer wél. Zij stelt hem € 100.000 ter beschikking, de eenmanszaak heeft op dat tijdstip een waarde in het economisch verkeer van stel € 300.000. De vrouw verkrijgt daardoor een economische belang – van 1/3 gedeelte – in de eenmanszaak. Dat betekent een partiële staking van de eenmanszaak voor de man, en de vrouw verkrijgt de fiscale status van ondernemer.

Met de goedkeuring van Financiën kunnen deze fiscale gevolgen achterwege blijven. Financiën keurt goed dat de vergoedingsrechten met beleggingsleer geen fiscale gevolgen hebben voor de heffing van inkomstenbelasting. Deze goedkeuring is alleen van toepassing als beide echtgenoten hetzelfde standpunt innemen en zij er beiden van uitgaan dat voor de heffing van inkomstenbelasting geen fiscaal relevant belang overgaat.

Het besluit treedt met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2012 in werking.

Commentaar

Dit goedkeurende besluit is een belangrijk handvat voor de praktijk. In de aangifte IB 2012 hoeft nu geen inkomen te worden aangegeven dat voortvloeit uit een vergoedingsrecht. Dat geldt voor de echtgenoot die recht heeft op de vergoeding én degene die de vergoedingsplicht heeft. In het besluit is aangekondigd dat Financiën nog een definitieve analyse gaat maken van de gevolgen van het nieuwe huwelijksvermogensrecht op de diverse fiscale regelingen. Let op: de goedkeuring geldt alleen als beide echtgenoten ook het standpunt innemen dat er door de vergoedingsrechten geen fiscaal belang overgaat. Aan te raden is om dat expliciet schriftelijk vast te leggen: die vastlegging kan bij een latere echtscheiding goed van pas komen. Nog beter: pas uw huwelijkse voorwaarden aan; Zie ook BelastingBelangen: juni 2012: [Vergoedingsrechten: pas uw huwelijkse voorwaarden aan!](#)